

litvijo k njemu priti k spovedi vsakteri, ki namerava Vračkota voliti. Seveda, v spovednici se da tak grešnik pač lažje spreobrniti!

Nekje na dravskem polju je nek jezičen dohtar zbranim volilcem „prerokoval“, da se bode vsakteri izmed njih, ki ne bode volil dr. Ploja, moral pri sodnji zagovarjati in naposled še po ječah vlačiti.

Vračkovo ime so brez premisleka s glasovnic zbrisovali ali pa prečrtavali in namesto istega Plojevo zapisovali. Posebno „postrežljivi“ so se kazali klerikalni agentje tistim volilcem, ki svojih glasovnic še niso imeli izpolnjenih. Tako se je na primer nek zviti ob enem pa tudi blebetavi ptiček sam hvalil, da je na šesdeset volilnih listekov Plojevo ime zapisal!

Volilni komisarji so tu in tam sami popravljali glasovnice, ako niso našli na njih zveličavnega imena Ploj. Nekje je občinski predstojnik (znan oberšnop-sar), ki je bil ob enem volilni komisar, volilcem obljubil žganja, ako bodejo enoglasno dr. Ploja volili. In res, vsi so dobili po volitvi šnopsa, razun enega volilca, ki ni maral za Ploja pa tudi ne za — obljubljeni šnops. Tako so si ti eden drugega vredni tovariši obljubo, oziroma delitev darov med seboj delili; agentje v črnih suknjah barantarili so z večnim izveličanjem, posvetni agitatorji pa so imeli na razpolago — šnops ali kaj drugega!

Mnogo česar bi se še dalo navesti, toda primanjkuje nam prostora za obširnejše naštevanje prvaških nesramnostij prilično zadnjih volitev. Kdor temu ne verjame, obrne naj se pismeno ali ustmeno do nas, in našteji mu bomo imena krajev in oseb, na katerega se navedeni dogodki nanašajo! Kdor ve pa še za druge enake sleparije, naj jih nam nemudoma naznani, da bode naša zbirka še večja in — izdatnejša.

Smradljiva klerikalna zmaga.

Velik je trušč, kojega delajo vsled zmage svojega kandidata klerikalni matadorje po svojih časnikih. Nepopisljivo je njihovo veselje, da naš kandidat g. Franc Vračko ni dobil večino glasov.

Mi pa s vso resnobo in opravičeno trdimo, da bi v ptujskem volilnem okraju bil gotovo g. Vračko izvoljen, ako bi se volitve vršile pošteno, tako, kakor postava določuje in terja. Reči se sme, da je dr. Ploj izvoljen le od volilnih listekov, ne pa od volilcev, saj je bilo gotovo na volilnih listekih več kakor polovica mu oddanih glasov vkradena, prigoljufana, Vračko-tu poneverjena. V moraličnem oziru je Plojeva zmaga tolikor vredna kot piškavi oreh.

Kakor deseti brat je potoval dr. Ploj od kraja do kraja, da bi si pridobil volilcev in agentov; v cerkvah, v šolah, v farovžih so bila shajališča, kjer se je zanj agitiralo; po krčmah in privatnih hišah so Plojevi agenti letali, da bi nalogili temveč glasov.

Sleparilo, goljufovalo, falzificiralo se je na debelo, obljubljalo in grozilo, kar se je dalo — in glejte, vse te spletkarije niso zamogle zabraniti, da bi g. Vračko ne dobil takšno število glasov, kakoršnega se še on sam ni nadejal, ko je izvedel o sleparski agitaciji nasprotne stranke.

Gospod Vračko se ni ponujal za poslanca, on se nikomur ni vsiljeval; Vračko nobenega volilnega shoda ni sklical in se nikomur ni kot kandidat predstavil! Za kandidata so ga postavili zaupni možje iz mest, trgov in kmečkih občin ptujskega volilnega okraja. Šele na sklep in prošnjo teh zaupnih mož je Vračko prevzel kandidaturo. G. Vračko je preskromen in prepohleven mož, da bi se osebno potegoval za častna mesta ali odlikovanja. Ponosen zamore toraj biti na lepo število glasov, ki so se mu v dokaz zupanja in pripoznanja njegove veljave oddali. Ti glasi niso bili samo mrtve črke na papirju, koje bi zapisala goljufna roka, temuč bili so izrazi prepričanja in zavednosti; izvirali so iz srca dobro želečih, napredno čutečih mož.

Slava in hvala naj bode na tem mestu vsem onim značajnim in poštenim volilcem, ki niso prodali svojega prepričanja za požirek žganja ali druge pijače; vsem onim, ki se niso uklonili klerikalnemu nasilstvu ali se dali zapeljati njihovim zvijačam in obljubam! Objavili bomo prihodnjič imenoma vse tiste kraje, ki so se v tem oziru posebno odlikovali, da si je bode ljudstvo vzelo v izgled ter jih pri poznejših volitvah posnemalo, sebi v čast in svojim sorojakom v korist.

Gospod Vračko pa si naj nesramna obrekovanja in zbadanja črne sodrge ne jemlje k srcu, temuč si naj bo svest, da ga vsi naprednjaško misleči volilci ptujskega volilnega okraja enako spoštujejo in čislajo, na tisoče tudi takih, ki so bili pri zadnji volitvi pre-slepljeni, zapeljani in na mnogovrstne načine pri gla-sovanju ogoljufani. —

Vojska med Rusi in Japonci.

Od zadnje strašne, desetdnevne bitke pri Liaojangu se na bojišču ni dogodilo kaj posebno znamenitega, oziroma se ničesar izvanrednega ni poročalo. Po omenjeni bitki so se Rusi umaknili na sever do Mukdena, kjer baje imajo velikanske shrambe živil, krmil in streljiva. Mukden je veliko mesto (glavno mesto Mandžurije) ter močno utrjeno. Ondi mislijo Rusi prezimovati, ako bode volja božja in — japonska armada to pripustila. Kakor pa gre pričakovati, bodejo jih tudi tukaj Japonci v kratkem zgrabili in morebiti ž njimi tako naredili kakor pri Liaojangu. Že marširajo Japonci v treh armadah proti Mukdenu pod poveljstvom hrabrih in izkušenih generalov Kuroki, Oku in Nodzu. Kakor se pravi, so Rusi pri Mukdenu slabeje utrjeni, kakor so bili pri Liaojangu, toraj pa tudi ni veliko upanja, da bi se zamogli Japoncem vspešno v bran postaviti. Reklo se bode najbrž pasti ali pa spet po pasje bežati.